

Sygn. akt II KO 76/20

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **M. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2020 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w P.

zawartego w postanowieniu z dnia 9 listopada 2020 r., sygn. akt IIKp (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2020 r., sygn. akt II Kp (...), Sąd Rejonowy w P. na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy z zażalenia M. W. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 30 lipca 2020r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt PR 2 Ds.(...).

Uzasadniając wniosek wskazano, że skarżący wniósł o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w P. argumentując, że czyn funkcjonariusza policji objęty przedmiotowym postępowaniem miał być popełniony w ramach działania grupy przestępczej z udziałem sędziów tego sądu. Powyższa okoliczność – zdaniem Sądu - mogłaby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy, w utrwalonym orzecznictwie, niejednokrotnie podkreślał, że przepis art. 37 k.p.k., jako wyjątkowy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Kryterium "dobra wymiaru sprawiedliwości", uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie wskazanego przepisu, przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, lecz także w równie realnym zagrożeniu sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie (vide: postanowienie SN z dnia 14.06.2018r., sygn. akt V KO 35/18, LEX nr 2509717). Przekazanie sprawy może nastąpić jedynie w sytuacji, gdy w sprawie występują takie szczególne uprawdopodobnione okoliczności, że mogą one zasadnie stwarzać w opinii publicznej przekonanie o braku warunków do obiektywnego jej rozpoznania w danym sądzie oraz o tym, że przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do sprawnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego procesu.

Podnoszona przez Sąd wnioskujący okoliczność, że skarżący wniósł o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu właściwego do rozpoznania jego zażalenia, nie stwarza zasadnego przekonania o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w Sądzie właściwym. Postanowieniem z dnia 5 listopada 2020r., sygn.akt II Kp (...) Sąd Rejonowy w P. nie uwzględnił przecież wniosku M. W. o wyłączenie jednego z sędziów tego Sądu a co do pozostałych sędziów pozostawił wniosek bez rozpoznania. Nie uzasadnia tego także najzupełniej gołosłowne stwierdzenie skazanego o działaniu sędziów Sądu Rejonowego w P. w zorganizowanej grupie przestępczej. Nie może być tak, by każde najbardziej nawet dowolne twierdzenie o jakimkolwiek „działaniu sędziów danego sądu” prowadziło do przełamania miejscowej właściwości sądu.

Sama obawa odnośnie do możliwości zaistnienia w przyszłości w odbiorze zewnętrznym wątpliwości co do obiektywnego rozpoznania sprawy, jeśli nie ma żadnych realnych podstaw, nie powinna uzasadniać uchylania się przez sąd od rozpoznania sprawy. Autorytet sądu buduje sprawne, bez zbędnej zwłoki, przeprowadzenie każdego postępowania i wydanie, na podstawie wnikliwej i

bezstronnej oceny dowodów, sprawiedliwego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2009 r., III KO 81/09, OSNKW 2010, z. 2, poz. 20)".

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku.